

Νεοφιλελεύθερος μαρξισμός!

“Οταν οι πολίτες ἀσκούνται στό ψέμα

Έάν ήθελε κανείς νά παίξει μέ τίς λέξεις, θά μπορούσε νά γράψει πολλά γιά νά άποδώσει τήν άλλοτρόσαλλη πολιτική της νέας έλληνικής Κυβερνήσεως: Φιλελεύθερος σοσιαλ-κρατισμός, μαρξιστικός φιλελευθερισμός ή, πιό άκραία, νεοφιλελεύθερος μαρξισμός! Όποιος διάβασε τό περίφημο e-mail πού άπέστειλε δύ υπουργός Οίκονομικῶν στό Eurogroup, σέ αὐτό τό συμπέρασμα καταλήγει. Ότι ή πολιτική πού πρόκειται νά άκολουθηθεί είναι ένας «άχταρμάς» χωρίς κανένα ίδεολογικό ή πόθιαθρο. Άλλοσ συνταγές πού οι ίδιοι οι Συριζαίοι χαρακτηρίζουν «νεοφιλελεύθερες», δημιούργησαν μαρξισμό. Και δύ Θεός βοηθός...

Στό χθεσινό έξαρτεο ἄρθρο του, δ ἀρθρογράφος τῆς «Εστίας» κ. Χριστόφορος Ματιᾶτος μᾶς ὑπενθύμισε τήν «Ν.Ε.Π.» (Νοβάγια Ἐκονομιτέσκαια Πολίτικα). Τήν «Νέα Οἰκονομική Πολιτική» πού νιοθέτησε τό 1921 ὁ Λένιν, ἡ δοπία εἶχε ἔντονα στοιχεῖα καπιταλισμοῦ. Λόγω τῆς ἀδυναμίας τοῦ σοβιετικοῦ καθεστώτος νά ἀνοικοδομήσῃ τήν οἰκονομία, στηριζόμενο ἀποκλειστικῶς σέ κονδύλια τοῦ δημοσίου, προσέφυγε σέ ἰδιωτικά κεφάλαια ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ. Ἐπομένως δέν εἶναι ὁ κ. Τσίπρας ὃ πρῶτος μαρξιστής πού ἀναγκάζεται νά διανθίσει τήν πολιτική του μέ στοιχεῖα δανεισμένα ἀπό τήν φιλελεύθερη Ἰδεολογία. Πρῶτος διδάξας ἡταν ὁ Ἰδιος ὁ Λένιν. Ὁμως μέ τεράστιες ἀντιδράσεις ἀπό τά σοβιέτ, οἵ δοπίες ὁδήγησαν τελικά τήν ἀπυχή Ρωσία στόν βάναυσο σταλινισμό. Ἐλπίζουμε ὅτι οἱ ἔδω ἀντιδράσεις δέν θά δογμάτουν τελικά στόν «ὅρθοδόξο» κομμουνισμό.

Βέβαια στήν^ε Ελλάδα το^υ 2015 υπάρχει μία διαφορά. "Ολα είναι «μαϊμού» και τελικά εύτελίζονται. Ακόμη και ό μαρξισμός-λενινισμός, τόν όποιο «σέρβιτρε» έπι χρόνια δ Σύριζα στούς δύποδούς του, είναι ψευδεπίγραφος." Ήταν τό δημόπουλο γιά νά μπορέσει τό κόμμα αωτό νά γίνει άρεστό στούς^ε Ελληνες ψηφοφόρους, οί όποιοι έχουν άριστερά αντιά (και δεξιά τοπί). Τέτοιος εύτελισμός τής μαρξιστικής ίδεολογίας μέσα σέ τρεις έβδομάδες άπό τής άνοδου ένος μαρξιστικού κόμματος στήν^ε Ελλάδα δέν έχει ξανασυμβεῖ. Οχι στήν^ε Ελλάδα, άλλα ούτε παγκοσμίως. Οι άνθρωποι διερρήγηναν τά ιμάτιά τους δτι θά καταργήσουν μέ^ε έννα νόμο ολες τίς διατάξεις τούς καταπυντού και νεοφιλελύθερου μνημονίου. Και τώρα τίς διατηρούν σχεδόν ολες στό άκεραιο. Μέχρι και μέ τίς ίδιωτικοποιήσεις συμβιβάζονται." Οχι μόνον αντές πού έγιναν και δέν θά άκυρωθούν, άλλα και αντές πού θά γίνουν.

Ἐκλεκτή ἀναγνώστρια τῆς «Ἐστίας» μᾶς γράφει σέ ἐπι-
στολή της ότι «ἔχει μπερδευτεῖν». Συγκεκριμένα γράφει:

'Avanturía Estía

Μπορεῖς νά μέ βοηθήσεις; Στίς τελευταῖς ἐκλογές ψήφισα Σαμαρᾶ γιατί πίστενα ότι θά ύλοποιήσει τίς με-

ταρρυθμίσεις τῆς πρώην Τροϊκα καί νῦν «θεομάν» γιά νά σωθεῖ ἡ Ἑλλάδα. Ἄλλοι φίλοι μου ψήφισαν Τσίπρα ἐπειδή πίστευαν ὅτι δέν θά κάνει αὐτά πού ἔλεγε. Τέλος, μερικοί ἄλλοι φίλοι, ψήφισαν Τσίπρα ἐπειδή πίστευαν ὅτι θά ἔκανε αὐτά πού ἔλεγε.

Τελικά, ὁ Τσίπρας κάνει αντά πού ἔλεγε ὁ Σαμαρᾶς ὅτι θά κάνει (εὐτυχῶς!). Άρα ἐγώ τήν ἐπόμενη φορά στις ἐκλογές πῶς θά ξέρω ποιόν νά ψηφίσω; Μήπως νά βασιστῶ σέ παράφραση του «ὅταν θέλω, σύ δέν θέλεις. Θέλε τώρα πού δέν θέλω γιά νά θέλεις ὅταν θέλω»;

Έν τούτοις δέν ἔπερε νά ὑπάρχει «μπέρδεμα». Τά πράγματα εἶναι ἀπλά. Ό κόσμος ἀρέσκεται στίς χίμαιρες. Τό κριτήριο μέ τό ὅποιο ἀναδεικνύει τούς ἡγέτες του εἶναι ἡ δημαρχωγία καὶ τά ψέματα. Τό 1981 ἔξέλεξε τόν Α. Παπανδρέου ὁ ὅποιος ἔλεγε «ΕΟΚ καὶ NATO τό ἴδιο συνδικάτο» καὶ ὑποσχόταν ἀποχώρηση καὶ ἀπό τά δύο (ἀπό τήν ΕΟΚ μέ δημοψήφισμα πού οὐδέποτε ἔγινε). Ἀκόμη ἔλεγε «Ἐξώ οι Βάσεις τοῦ Θανάτου», πού τελικά παρέμειναν, καθώς καὶ «κοινωνικοποιήσεις» δλων τῶν στρατηγικῶν τομέων τῆς οἰκονομίας, οἱ ὅποιες κατέληξαν στόν θλιβερό Όργανισμό Άνασυγκρότησης Επιχειρήσεων ὃπου ἔσπευσαν νά ἐνταχθοῦν οἱ «προβληματικές» ἐπιχειρήσεις. Τό ψέμα δέν εἶχε ἀρχή καὶ τέλος. Καὶ ἡ δημαρχωγία ἐπίσης. Άλλα οἱ «Ελληνες τό ἐπεβράβευσαν.

‘Η Έστια’, πού ἐντός τῶν ἡμερῶν συμπληρώνει τό 1210 ἔτος της, θά ἀναδημοσιεύσει ἔνα συγκλονιστικό ἄρθρο τοῦ Ἀνδρέα Καρκαβίτσα μέ τίτλο «Ἀληθινά λόγια», πού δημοσιεύθηκε τόν Μάρτιο τοῦ 1895. Στό ἄρθρο αὐτό ὁ Καρκαβίτσας κατηγορεῖ εὐθέως τόν λαό ὅχι μόνο γιά τίς ἐπιλογές του, ἀλλά διότι εἶναι αὐτός ὑπεύθυνος γιά τήν συμπεριφορά τῶν ἡγετῶν πού ἐπιλέγει:

«Δέν τοῦ ἐζήτησες νά δώσῃ σάρκα στά δοξαστά ὄνειρα, ἀλλά στά μισητά πάθη σου. Ἐζήτησες νά σ' ἀφήσῃ νά κλέψης, νά σκοτωσής, νά πορνέψης ἐλεύθερα. Ἐζήτησες ψέμα ἀπό τά χεῖλη του και χολή ἀπό τήν καρδιά του. Τόν ἀνάγκασες νά προσκυνήσῃ τό ἄτομο και ὅχι νά λατρέψῃ τό σύνολο».

Ἐτσι καὶ τώρα, οἱ περισσότεροι ψηφοφόροι ἐψήφισαν τὸν Σύντζα ὃχι ἐπειδὴ ἐπιθυμοῦν νά κάνει αὐτά πού εὐαγγελίζεται, τὰ ὅποια θίγουν πρῶτα τοὺς Ἰδίους, ἀλλά γιά νά μήν τά κάνουν. Καὶ ὑπὸ τὸν μανδύα κάποιου νεφελώδους (γιά νά θυμηθοῦμε καὶ τὸν Ἄριστοφάνη) μαρξισμοῦ, συνεχίζουν μία πολιτική τήν ὅποια οἱ Ἰδιοί ὅσα ἀντιπολίτευσις κατηγοροῦσαν ὡς «νεοφιλελεύθερη». Μόνο στήν Ἑλλάδα, δημοσίευσε νά συμβεῖ κάτι τέτοιο. Εἴμαστε «κράτος-μαϊμού», δημοσίευσε νά συμβεῖ κάτι τέτοιο. Εἴμαστε «κράτος-μαϊμού», δημοσίευσε νά συμβεῖ κάτι τέτοιο.